

عنوان مقاله:

بررسی هندسه در ساختار شکلی عناصر سازنده ی پل های تاریخی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نیما ولی بیگ - استادیار دانشگاه هنر اصفهان، دانشکده حفاظت و مرمت، دانشگاه هنر اصفهان

شفق توکلی - کارشناس ارشد مرمت بنا، دانشکده حفاظت و مرمت، دانشگاه هنر اصفهان.

نفیسه خدادادی - کارشناس ارشد مرمت بنا، دانشکده حفاظت و مرمت، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

پل به عنوان گذری تعریف شده در طول زمان دارای ساختار و شکل های گوناگون شده است. معمار ایرانی با توجه به مصالح در دسترس شیوه های ساخت، ابزار مورد نیاز دهانه های مورد پوشش و شدت آب ساختارهای گوناگونی را پدیدآورده است. هندسه در شکل گیری ساختار پل های تاریخی و اجزای تشکیل دهنده ی این سازه آبی نقش اساسی دارد. مطالعه این سازه های آبی- تاریخی، به خوبی می تواند، در جهت آشکار شدن قسمتی از دانش فراموش شده معماری ایرانی موثر باشد. بررسی عامل هندسه در گونه های مختلف فرمی پل های تاریخی ایران، ابزاری کارآمد در شناخت جامع تر آن ها است. تاکنون بیشتر پژوهش ها در این گستره به مفاهیم سازه ای، تاریخی یا جایگاه پل ها در ساختار شهری محدود شده است. این تحقیق برای نخستین بار با دیدی جامع به شناخت و دسته بندی پل ها و عناصر سازنده ی آن ها از دیدگاه هندسی پرداخته است. این پژوهش بر اساس مجموعه مطالعات کتابخانه ای، برخورد مستقیم با سوژه و مصاحبه با استادکاران بنیاد شده است. این مقاله بر آن است تا با بررسی ساختار عناصر سازنده پل های تاریخی، جایگاه هندسه را در شکل گیری فرم آن ها مورد تحلیل قرار دهد. پژوهش انجام شده آشکار ساخت، فرم ساختاری پل ها در گذر زمان با توجه به عوامل گوناگون شکل گرفته اند. این عوامل زمینه ساز ایجاد تنوع در شکل گیری فرم پل ها و شکل عناصر سازنده ی آن ها است.

کلمات کلیدی:

هندسه، فرم، پل های تاریخی ایران، عناصر سازنده پل ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361857>

